

به نام خدا

اعتراض جمعی از بازداشت‌شدگان نامه ۹۰ امضائی

ملت شریف ایران؛

نیک به خاطر دارید که در اوایل اردیبهشت سال ۱۳۶۹، نامه‌ای به امضای ۹۰ نفر از شخصیت‌های ملی - اسلامی خطاب به رئیس جمهور وقت آقای هاشمی رفسنجانی، که مسئولیت اجرایی و اداره مملکت را به عهده داشت، نوشته شد و ضمن تحلیل شرایط سیاسی - اجتماعی، موارد زیر را از ایشان درخواست نمود:

۱- جلوگیری از خلاف‌ها و خرابی‌ها و انعقاد قراردادهای اسارت‌آور با بیگانگان
۲- بازگرداندن حقوق قانونی مردم مصرح در فصول سوم و پنجم قانون اساسی و جلوگیری از سیاست‌های سرکوب

۳- آزادی و تأمین فعالیت احزاب و مطبوعات و استقرار حاکمیت ملت

در میان امضاکنندگان نامه شخصیت‌های شناخته شده‌ای همچون: آیت‌الله سید ابوالفضل موسوی زنجانی، مهندس مهدی بازگان، دکتر اسدالله مبشری، سرهنگ غلامرضا نجاتی، جلال غنی‌زاده، محمود مانیان، محمدتقی انوری و اکبر زرینه‌باف وجود داشتند که دارفانی را وداع گفته و به رحمت ایزدی پیوسته‌اند.

متعاقب این جریان ۲۳ نفر از امضاکنندگان نامه که به زعم دست‌اندرکاران از عوامل موثر در انتشار نامه بودند دستگیر شده و عموماً تحت سخت‌ترین شکنجه‌های قرون وسطائی قرار گرفتند تا حاضر به مصاحبه تلویزیونی و بیان آنچه بر آنها دیکته می‌شد، یعنی اعتراف به ارتباط با بیگانگان و جاسوسی در دوران جنگ گردند. به علاوه عده‌ای نیز در شهرستان‌ها دستگیر و در همان محل زندانی و محکوم شدند. ۱۴ نفر از این عده پس از حدود شش ماه اسارت در سلول انفرادی و شکنجه‌های جسمی و روحی آزاد گردیده و ۹ نفر باقیمانده در دادگاه انقلاب بدون وکیل مدافع و امکان مطالعه پرونده محکوم گردیدند.

مسئله شکنجه‌دادن افرادی که عموماً عمری را در مبارزه با استبداد و خودکامگی رژیم پهلوی در زندان‌ها به سر برده و بعضاً در رده‌های سنی ۶۰ تا ۷۰ سال بودند و جز مخالفت‌های علنی و آشکار در چارچوب قانون اساسی اسرار و اطلاعاتی پنهانی نداشتند که نیاز به شلاق باشد، با هیچ ملاکی قابل توجیه نیست. شلاق زدن‌های متوالی (به عنوان تعزیر) که بعضاً منجر به نارسائی‌های کلیوی و صدمات قلبی و عصبی گردید، به خاطر درهم شکستن درونی و تسلیم تام و تمام به هر آنچه در بازجویی‌ها می‌خواستند، چگونه با «اصل برائت» در قانون اساسی که زیربنای قضای اسلامی است، قابل توجیه است؟ آیا نگارش نامه‌ای سرگشاده به رئیس‌جمهور مملکت، هر چند با کلمات صریح و خالی از مجامله، باید در جامعه اسلامی دچار چنین عواقبی که مغایر با ابتدایی‌ترین اصول انسانی و اسلامی است، گردد؟

متأسفانه آقای هاشمی رفسنجانی در مصاحبه مورخ ۷۸/۹/۳۰ خود با جمع کثیری از خبرنگاران داخلی و خارجی، که از صدا و سیمای جمهوری اسلامی پخش گردید و در روزنامه‌ها نیز پوشش گسترده داده